

[Finansministeren.]

Der er fremsat ønske om, at forslaget går til udvalgsbehandling bl. a. for at lade kommunalfolkene få lejlighed til at sige deres mening. Det skal jeg ikke blande mig i, og det kan jeg ikke blande mig i, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at der er en tidsfaktor i denne sag. Skal denne lovgivning få virkning i det kommende år, skulle forslaget meget gerne være færdigbehandlet i det høje ting inden februar.

Der har været omtalt nogle anliggender her, bl. a. et særligt udvalg, som skulle være i gang med at se på nedslagsreglerne. Jeg vil i den anledning gøre opmærksom på, at det drejer sig ikke om den art nedslagsregler, som her er tale om; det, som det pågældende udvalg arbejder med, er renteforsikringsloven — det er altså ikke helt parallelt med dette her.

Jeg tror også, jeg må sige til det ærede medlem hr. Bækgaard, at de nedslagsregler, der er tale om i det foreliggende lovforslag, virker rent automatisk, så der er ikke nogen, der sætter noget til i denne forbindelse — det er vist igen nedslagsreglerne efter den anden lovgivning, det ærede medlem tænker på.

Jeg ved meget vel, at man kan stille sig kritisk over for disse nedslagsregler ud fra den betragtning, at andre små indkomster ikke får gavn af dem; i det hele taget er det nok ikke nogen særlig vellykket ordning, men vi sidder nu ligesom i fælden, og da vi nu engang har dette system, er vi jo næsten nødt til at følge det op, ajourføre det, indtil vi kan få en anden ordning, som måske kunne gå ud på, at vi havde en tilstrækkelig høj bundgrænse til at være dækket ind. Men det må vi vel nok ikke regne med at der bliver nogen mulighed for i det kommende år, så meget mindre som det jo ikke så meget er statsskatten, disse regler tager sigte på, som den kommunale skat, og det har vel lange udsigter, inden man kommer så højt op med bundgrænsen for den kommunale skat, at vi kan undvære regler af denne art.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Egon Jensen: Da der er ønsket udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tilskud af statskassen til Ny Carlsberg Glyptotek.

(Lovforslaget (nr. 43) findes i tillæg A. sp. 549, fremsættelsen i tidenden sp. 1418).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Pedersen: Et lovforslag som det foreliggende om en tilskudsordning til Glyptoteket, der er fremsat af den højtæredede kulturminister, har jo tidligere været behandlet i det høje ting. Det blev første gang vedtaget i marts 1954 med en bestemmelse om revision i 1960-61. Lovforslaget af 1954 blev underkastet en meget grundig behandling og blev vedtaget med 125 stemmer mod retsforbundets 5 stemmer. Tilskudsordningen kom så på ny til behandling i 1960-61. Denne ordning havde i de forløbne år haft et meget tilfredsstillende forløb og blev foreslået forlænget til 1964-65. Den blev ved denne lejlighed enstemmigt vedtaget uden udvalgsbehandling den 12. februar 1962.

Det nu foreliggende lovforslag går ganske enkelt ud på, at denne lovgivning nu bliver vedtaget uden bestemmelse om, at den på et senere i forvejen fastlagt tidspunkt skal tages op til revision.

Der er i og for sig ikke grund til at knytte mange bemærkninger til dette; jeg vil blot anføre, at jeg anser Glyptoteket for at være en af landets fornemste kunstsamlinger, oven i købet skabt på privat initiativ, og vi skylder de pågældende stiftere megen tak derfor. Jeg anser Glyptoteket for at være af meget stor værdi for Københavns borgere og for den store strøm af turister, der årligt besøger byen.

Jeg har desværre ikke haft mulighed for nærmere at undersøge, hvad der gøres i propagandamæssig henseende, men jeg må med skam bekende, at spørger man køben-